

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Derdini
can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şişak keser,
Her derde devadır...
GIRGİR da GIRGİR

100
KURUŞ
PAZAR
GÜNLERİ
ÇIKAR
SAYI: 68

GIRGİR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

EVET SİZİN
YERİNİZ BURASI
BAAYAN..
BUYURUN
OTURUN!

GIRGIR DÜNYASI

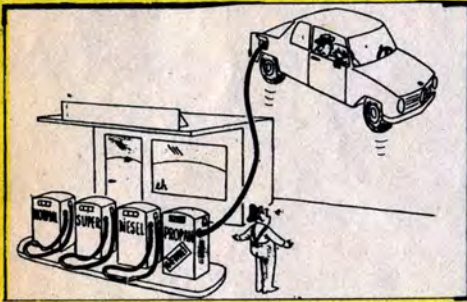
-Şu büyükler çok tuhaf. Bir saatte giyniyorlar
Bir saniyede soyunuyorlar.

-Sol yap... Sol yap.

-Benim de böyle bir muhafızım olsa, ben de
her gece zom olurum..

-HEEY! Benzin yerine hava bastın yahu!

-Hay Allah! Ne kötü şans bu kuyuda da petrol var. Susuz kaldık.

Demir yolu şakaları

-Büyük mağaza numaraları

YIL: 2
SAYI: 68
25 Kasım 1973

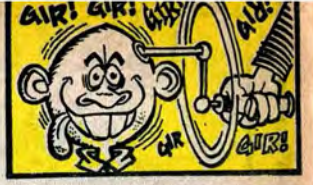
Veb Ofset İleri Matbaacılık Şirketi Adına Sahibi :HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:ÇETİN METE; Müessese Müdürü:KEMAL KINACI
Basıldığı Yer:Veb Ofset Matbaası -Alayköşkü Caddesi Coğaloğlu-İSTANBUL

Telefon
27 37 61
27 83 60

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şipşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

YARIM BAŞ YAZI

Kaç kişilik koalisyon istiyorsunuz Rica ederim şu radyoyu kapayın da size izah edeyim. Koalisyon çok zor ve alternatifli ve de şanzımanlı bir şeydir. Partiler ne söylerlerse söyle-sinler böyle işler çay partilerinde görülür. Mesela, Halk Partisi evet derse, Cemil pas verirse bukoalisyon gayet nefis ve zeytinyağlı olur. Fakat bunlardan birisi hayır derse, daha hayırlı olur. O zaman Zekeriya'yı takıma alırsın, Ecevit libero oynar. Bu da olmazsa, akşam seansında sinemaya gitmek icap ediyor. Lakin bilet bulamazsanız son çare azınlık hükümetidir. Yorgo santrafor olur. Manikyan Milli Eğitim Bakanı, olur, Viktorya ile Meri de muhalebbiciye giderler..

Ajda lahmacunu çok sevdiği için ADANA'YA GELİN GİTTİ

Ünlü şarkıcı kızlarımızdan Ajda Pekjan soyadını değiştirerek, Ajda Şaamaz olmuştur. Bu münasebetle orkestraesliğinde bir de iman nikahı kıydıran Ajda Pekjan:

-Bekarlık sultanlıktır diyorlar ama, evlilik de milyonerlikmiş diye ifade vermiştir.

Bu milyonluk nikah şerefine gayet kaymaklı şarkılar hazırlayan Ajda Pekjan, düğünde sarışın sesiyle, damadın bütün ailesini mest ve perişan etmiştir.

Ajda Şaamaz'ın okuduğu şarkılarını, Ankara, İstanbul, İzmir, Adana, Hakkari radyoları ile birlikte naklen veriyoruz:

KİMLER GELDİ, KİMLER GEÇTİ
HİÇ BİRİ SENİN GİBİ SEVİLMEDİ
PEK ÇOK ADAM GÖRDÜK AMA
BÖYLE MİLYONERİ ELE GEÇMEDİ..
BÖYLE DAMADI KAÇIRAN ENAYİ
GÜVEY SANAYİ..GÜVEY SANAYİ..

Yunanistan'da Cumhuriyetin 50. haftası kutlanıyor

Türkiye'deki 50. yıl şenliklerini gören Yunanistan Cumhuriyeti'nin 50. haftasını kutlamaya karar vermiştir. Kutlama şenlikleri sırasında Yunanlı Generaller havaya bol bol tabanca ve top atmışlardır. Hava ya sıkılan kurşunlar yerde dolaşmakta olan 12 adet üniversite gencini öldürmüştür.

Albaydan bozma Cumhurbaşkanı Papadopoulos: - "Cumhuriyetimizin şerefine şenlik yapılır - ken akli olan sokağa çıkmasın... Müessesemiz mesuliyet kabul etmez" demiştir.

ESKİŞEHİR ATATÜRK LİSESİ'NDEN

Okul o gün bayram yeri gibiydi. Hele bizim sınıfı hiç sormayın. Çün-
kü, liselerarası yüzme müsabakala-
rında bizim sınıftan Berbat Bedi 100
metrede ikinci olmuş ve gümüş şilt
hazanmıştı. Hepimiz okul bahçesinde
toplantmış bu büyük başarı nedeniyle
bir konuşma yapacak olan müdürü-
müz ve başarının sahibi Berbat Bedi
yi bekliyorduk.

Birden büyük bir alkış koptu. Yer-
yerinden oynuyor! Haydi bastır, bas-
tır Bedi! sesleri göğü inletiyordu...
Çünkü müdürümüz ve Berbat Bedi,
diğer uça görünmüşlerdi.
Müdür bey ağır ağır mikrofonu

yaklaştı. "Sevgili öğrenciler" dedi.
"Başarmızı candan kutlar sevincini-
ze ortak olurum." Alkış tufanı ile
müdürün sesi kesildi. Tekrar konuş-
maya başladı. "Arkadaşımız Bedi 100
metre yüzme yarışında ikinci olarak
okulumuza bir gümüş şilt kazandı-
rıldı." Büyük bir alkış daha ve yer ye-
rinden oynuyor... Müdür tekrar mik-
rofona geldi. "Birinci Adana Erkek
Lisesi'nden Necati Söğüt... Derececi
1 dakka 57 saniye... İkinci... Teza-
hürat son haddini bulmuş" Eskişeh-
ir Atatürk Lisesi'nden Bedi..."

Herkes Bedi'yi omuzlara almak
için yarışıyor, birbirini itiyordu...
Ona sarılıp öpmek, omuzlara almak,
şerefine nail olmak istiyorduk ki mü-
dürün sesyle taş kesildik. "Derececi
3 dakka 59 saniye..."
Şaşırmış bir şekilde aptal aptal
birbirimizin yüzüne bakıyorduk. Buz
gibi olmuş donmuştu. Sorar gözler
le Berbat Bedi'ye baktık. Gültümsü-
yordu. "Yarışa" diyordu. "İki kişi
katılmışık,"

Rasim ALBEY

GÜRÜN LİSESİ'NDEN

Ortaokul 1. sınıfta öğrenciy-
dim. İlkokula alıştırmızdan do-
layı dersleri ve hocaları benim-
seyemiyorduk. Coğrafya der-
sine gelen sert bir hocamız herke-
se soru soruyordu. Şaşkın ve ap-
tal görünümlü fakat herkesin ilgi-
sini üzerine çeken Gündüz is-
minde bir öğrenci arkadaşımız
vardı. Hocanın ilgisini çekmiş

olmalı ki birden gündüz ayağa
kalktı dedi. Çocuk benliğini kay-
betmiş nerede olduğunu bir an
için unutmıştı. Hocamız ona
ders hakkında bir soru sordu...
Kekeleyip dururken oğlum Al-
lah akıl verirken sen neredeydin
dedi. Hiç düşünmeden ağzından şu
kelime çıktı. "Köydeydin Hocam!"
demesiyle sınıfta kahkahalar
yükseliyordu.

MUSTAFA BARLAS

Lise birinci sınıftaydık. Sınıfı-
mızın talebeleri çoğunlukla erkekti. Za-
ten askerlik dersi oldu mu, hocamız az
olan kızlara izin verir, dersini erkek-
lere anlatırdı. Askerlik hocamız, sağ-
lam yapılı ciddi, fakat yerine göre
espriler yapan kıdemli Üsteğmen Meh-
met Anıl isminde genç bir yüzbaşı a-
dayı idi. Dersinin başında, bazı tale-
belere, askerliğe hazırlık için isim ve
rütbesini sorardı. Ahmet adındaki bir
a kadeşimiz, geceleri bir işte çalışıp,
bazı zamanlar (Genellikle sene başın-
da) okula gelemediğinden hocamızın,
isim ve rütbesini bilmiyordu. Bir gün,
hocamız-Sen, söyle diye Ahmet'i kal-
dırdığı zaman, Ahmet önce birtutkun-
du ve yardım için gelen fırsatıyı yan-
lış terclime ederek, sert bir sesle "Ki-
demli başçavuş Mehmet Yanıl" deyin-
ce, sınıf kopçaları koyuverdi. Bu söz-
e karşılık hocamız gayet ciddi bir se-
sle, "Askerde elime düşmemeye bak-
m" dedi.

Erol GÜNDÜZ

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

CEMİL NİHAYET DİNLENECEK!

Fenerbahçeli Cemil, İsviçre maçından sonra antrenör Dudu'ya "Yorgun olduğumu ve dinlenmek istediğimi" söylemiştir.

Cemil'in bu isteğini olumlu karşılayan antrenör Dudu "Ayıp ettin yavru, dinlenmek senin de hakkın" demiştir.

Bu duruma göre Cemil'in TRT klasik Türk müziklisi dinleme kurulu tarafından dinleneceği anlaşılmaktadır.

Cemil'le görüşen TRT Dinleme Kurulu Başkanı Udi Rüstem Efendi Cemil'e "Şayet dinlenmek istiyorsan, iki rast üç de suzinak makamında şarkıya çalış ve TRT'ye gel. Seni istediğin zaman dinleriz sen de böylece dinlenmiş olursun" demiştir.

5 YAŞINDA ONBAŞI
9 YAŞINDA YÜZBAŞI

Gaddar Rancer **TOMBALAK MİKİS**

BEN BİNBİRSURAT'IM... İSTEDİĞİM HER KILIĞA GİRERİM

İSTERSEM BİR ANDA KONYAKÇI OLURUM **HOP!** İSTE BÖYLE

..VE DE TEKRAR ESKİ HALİME DÖNEBİLİRİM **HOP!** SÖYLE..

AMA... YÜZBASİ TOMBALAK ARTIK BU NUMARALARI YEMİYOR.. HER DEFA SINDA ELİMDEN KAÇIYOR.. FAKAAAT! SON NUMARAMDAN ASLA KURTULAMIYACAĞIM!

HOP! İSTE SAHANE BİR ARMUT OLDUM!

SEREF E ATILAN KURŞUNLAR SOKAKTA DOLAŞMAK
CESARETİNİ GÖSTEREN ÜÇ AMERİKANYA
VATANDAŞINI NİYAZI ETTİ...

ÖĞRENCİLER
GİRGİRLERİNİZİ
ŞU ADRESİNE
POSTALAYIN
GİRGİR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
ÇAĞALOĞLU-İST
(Okulunuza belirtin)

URFA LİSESİ'NDEN

Kulakları çınlasın müdürümüz
Miçe emmi nüktedan, hoşsohbet, sınıfa
kendisinden önce göbeği giren, çok
sempatik bir insandı.

Her hafta sonu toplandığımızda haf-
tanın öğrencisini seçer ve seçilen ar-
kadaşı bize örnek olarak gösterirdi.

Yine bir hafta sonupaydosunda İst-
iklâl Marşımızı okumuş "Haftanın öğ-
rencisi" kimin olduğunu merakla bek-
liyorduk. Miçe emmi gayet mütevazı
bir şekilde mikrofonu eline aldı ve in-
cecik sesiyle Mehmet Cihat Kaysı di-
ye bağırdı. Bir alkış tufanıdır koptu.
Aşağı yukarı iki metre boyunda 1. 5
metre enindeki bu arkadaşımızı tanı-
mayan yoktu. Miçe emmi:

Bu arkadaşınız beni yani Urfa Lise-
si Müdürünü bu olaydan haberdar et-
tiği için kendisini haftanın talebesi il-
lân ediyorum diye sözlerini bitirdi ve
Kaysı arkadaşımızı alnından öptü. Biz
de aramızda tartışa tartışa evlerimi-
zin yolunu tuttuk.

Miçe Emmi de pişman olmuştur
sanıyoruz. Çünkü haftanın talebesi o-
labilmek için bir haftada neredeyse o-
kulda cam diye bir nesne kalmayacak-
tı.

Halil BOZALP

ANKARA ATATÜRK LİSESİ'NDEN

Bir gün biyoloji dersindeydim
konumuz beyindi. Hocamız bir a-
ra beyinin besin değerinden bah-
sederken bize, "çocuklar benev-
lâdına her zaman beyin yediri-
rim çocuğum bol bol fosfor alır.
Bunun üzerine sınıfın en gırgır öğ-
rencisi Kâmil ayağa kalkarak ho-
cam: Benim annem de bize bol bol
kuru fasulye yedirir, bizde bol bol
azot gazı alırız dedi.

KADİR GENEL

Bu arkadaşınız geçen gün yanıma
geldi ve dedi ki, "Efendim ben bir cam
kırdım. Tam elimi kaldırdım tokadı vu-
raktım ki, arkadaşınızın sonra da
mim sözleri elimi havadabıraktı.

AFYON Ş.K. ORTAOKULU'NDAN

Daha dün gibi hatırlıyorum. Orta
1. sınıfta Fen Bilgisi derslerimize
"Bay Düdük" lakabını taktığımız,
mert, efendi yerine göre sinirli olan
sesi ince, tıpkı bir düdük sesi gibi
olan, ayrıca kıbar olduğu için ona
"Bay Düdük" demeyi uygun bulduk.
Bay Düdük'ün derslerinde sınıf çok
sessiz olurdu. Bunun belli başlı se-
bebi de arka sıralarda oturan emek-
lilerin şekerleme yapmalarındandı.
(Ben de dahil) Benim Fen Bilgisi
derslerim az buçuk iyi olduğundan
fazla önem vermiyordum.

Yine bir gün ders işliyorduk. Ko-
numuz hastalıklar insana nasıl bu-
laşır, Bay Düdük bu konu hakkın-
da bize bilgi veriyordu.

-Arkadaşlar bir Fransız bilgini-
nin demiş olduğu medeniyet yolla u-
laşır. Hastalık yelle ulaşır gibi ör-
nekler vererek anlatıyordu. Birden
arka sıralarda onun sesini ninni sesi
olarak kabul eden emeklilerden Sey-
yar İskelet'e şiddetli bir şekilde ba-
ğırdı. Fakat Seyyar İskelet Mehmet-

in kalkması ile geri oturması bir
oldu. Çünkü sırası çok dar olduğu i-
çin dizini sıraya vurmıştu. Tekrar
can acısıyla yavaşça kalkarak
- Buyur Hocam, dedi. Hoca,
- Büyük Fransız bilgini ne de-
miştir?

Arkadaşımız Seyyar İskelet yıl-
ların tecrübesiyle gayet ciddi bir şe-
kilde cevap verdi:

- Para ! Para ! Para ! demiştir.
hocam.

Biz o anda makaraları çoktan
koyvermiştik.

Para ! Para ! Para !

MURAT KÜLCÜ

BURSA ERKEK LİSESİ'NDEN

Matematik dersimize Şinasi adın-
da bir hoca geliyordu. O gün bize 30
problemlik ödev vermişti. Ertesi gün
ödevlere bakmaya başladık. Defteri-
ne baktığı çocuğa ilk önce, "Ne kada-
rını yapamadın" diye soruyordu. Eğer
çocuğun yapmadığı çoksa suratına,
birkaç tokat iniyordu, O sırada Bekir

adlı bir arkadaşına sıra geldi.

Hoca, "Ne kadarını yapamadın" de-
di. Bekir'de "12" deyince, hemen to-
katı suratına büyük bir hırsıyla indirdi.
Fakat Bekir sonra, "Hocam ben sade-
ce 12. problemi yapamadım. 12 prob-
lemi değil." O zaman Şinasi, "Haş-
le mi evladım" dedi ve özlü diledi...
Biz dersten sonra Bekir'e yaklaştık.
"Zıyanı yok üzülme, tokat yemekle hiç
olmazsa hocanın gözüne girdin" dedik.

Ali(BURSA)

UTANMAZ ADAM

YAZIP ÇİZEN:
OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİLER
GİRGİRLARINIZI
ŞU ADRESİNE
POSTALAYIN
GİRGİR DERGİSİ
ATA YAKOĞLU CAD.
ÇAĞALOĞLU-İST
(Okulunuza belirtin)

Bir gün resim hocamız olan Çapraz Nuri ev ödevi vermişti. Bir ev resmi yapılacaktı. Not atılabaktı. Ertesi gün çok muzip arkadaşımız olan Cingöz Bekir ödevi yapmamıştı. Hoca resimlere baka baka sıra Cingöz Bekire geldi. Hoca hani ev ödevin Bekir deyince, Bekir muzipliği elinden bırakmayarak temeli atmadık hocam dedi. Hoca sen temeli atmadıysan ben direkleri dikerim dedi. Bekir'e (1) vermişti.

Ali Çapoğlu

ANKARA ATATÜRK LİSESİ'NDEN

Lise ikinci sınıfın son günlerinde gırgırcılar dersleri astıklarından pek fazla gırgır olmuyordu, dersler sevimsiz geçiyor, sınavtakiler uyumamak için kendilerini zor sabrediyorlardı.

Böyle bir sıkıcı günde son ders olan biyoloji dersi hocası Hıyar Osman hisimla sınıfa daldı. Bu sapık herifi kimse sevmeyi ve takmazdı.

Ders sırasında bir an Hıyar Osman'ın hapşıracağı tuttu. Sınıfın gırgırcılarından Deli Bekir "Geber" diye fısıldadı. Hıyar Osman nasıl oldu ise bu lafı duydu ama ters anladı ki,

"Sen de gör oğlum dedi."

bu laf uyuyan bütün sınıfın uyanmasına ve makaraları koyuvermesine sebep oldu.

Ömer OLCAY

Sınıf hocamız Zilli Zekiye çok konuşur ve yürürken her tarafını sallardı. Ayrıca, elinde daima bir tomar anahtar bulunur, bunları mütemadiyen sallardı. Yürürken arkasından "Çın, çın," diye ses geldiğinden ona Zilli adını takmıştık.

O pazar, Zilli bizi kıra götürceğini söyledi. Hepimiz çok sevindik. Fakat gittiğimiz yer dağ başı gibi ağaçsız, kurak bir yerdi. Neyse yemek yedik, koştuk, güldük. Tam o sırada Zilli "Çocuklar, gelin hepimiz birer eşeğe binip gezelim" diyerek öttü. O zaman arkadaşımız Şimşir Ali "Hocam, ben burada bizim kadar eşek görmüyorum..." demesini mi?

ÇİHAĞİR ALTINÖREN

GAZİANTEP GAZİ ORTAOKULU'NDAN

Okulumuzda 3/E birinci gelmiştim. Şaşırmayın ha! biz gevezelikte birinci geldik. Dersimiz fizikti. Laboratuvara indik. Işıklı ilgili deney yapacaktık. Perdeler çekilmiş içerisi tam bir sinema gibi idi. Daha zil çalmadan hoca içeri girdi. Çünkü sesimize gelmişti. Derse başladık. Hocamız anlattı sıra deneylere geldi. Bu sırada dinn! diye bir ses duyuldu. Bir daha, bir daha tam üç defa. Hocamız şaşırdı. Sesi sahibi sınıfın emeklilerinden Fofor Kâzım'dı. (Bu ismi ona sık giyinmesinden dolayı verdik) Hoca yanına yaklaştı:

-Ne var oğlum! Niçin böyle ses çıkartın?

-Hocam sinema başlayacaktı da.

-Öyle mi? Hani biletin?

-.....

Şırrak! Şırrak! İki tokat sesi. Hoca:

-Biletli olmayı sinemaya korlar mı çık dışarı. Ve hoca dahil hepimizde gülmeye başladık.

FRANKKESTAYN

KAYSERİ TİCARET LİSESİ'NDEN

Ders İngilizceydi. Hocamız ise Cüce Osman. Bu hocanın bir özelliği de "Söz gülmüşse, süktü altındır" ata sözünü sık sık tekrarları. İngilizce-den zamanları inceliyorduk. Zamanlarla ilgili alıştırmalar yapıyor, za-

man zaman da bunları tekrarlıyorduk. Örnek verirken bazı parmaklar söz hakkını kullanıyorlardı. Hoca parmak kaldırmayan Sessiz'i kaldırdı. Örnek vermesini istedi. Taştan ses çıkar, Sessiz'den çıkmazdı, o an için.

- Otur oğlum dedi, senenin başı olduğundan dövmeydi. Fakat arkasından kısa bir nutuk attı.

- Arkadaşlar, İngilizce tekrar dersimiz, İngilizce tekrar edilerek zihine yerleştirilir. Ne kadar çok konuşur, ne kadar parmak kaldırırsan o kadar çabuk öğrenirsiniz.

Biraz önce oturan Sessiz Cemal söz isteyerek ayağa kalktı.

"Söz Gülmüş ise, Süktü Altındır" diyen de siz değil mi ydiniz? Hocam,

Şaban ARSLAN

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

GIRGIR'ın yıldırım ve kaldırım servisi

BAY.L.D.

Ağustos ayı içerisinde, bize gönderdiğiniz mektupta Almanya'ya gidebilmek için girdiğiniz ilk muayeneleri kaybettiğinizi ve bizden yardım dilediğinizi yazmıştınız.

Servisimizin en değerli elemanı on beş gün önce sizin adınızla muayenelere girip, kazandı. Son uç gündür de vazifesine gelmiyordu. Dün gidip araştırdık. Meğer herif sizin adınıza pasaport çıkartıp, Almanya'ya gitmemiş mi! Karısı bize açtı, ağzını, yumdu gözünü. Söylemediğini bırakmadı.

Ulan kereviz! Sana iyilik olsun diye hem en değerli elemanımızı kaçırdık, hem de bir sürü lâf yedik. Zaten insanlara iyilik yaramaz. Ama bunu senin yanında bırakmayacağız. Şimdi iki arkadaşımız seni marizlemek için aramaya çıktılar. Yakalarlarsa gerisini sen düşün artık.

*

BAY.V.C.

Yaptığınız şikayet bizzat yerinde incelendi. Bahçe duvarınıza-Eşeklere mahsustur-Yazdığımız halde devamlı küçük su döken adamı duvar dibinden aldığımız idrar numunesini tahlil ettirdikten sonra bulduk.

Bu orta boylu, tıknaz bir adam. Şu anda sahaflar çarşısının tuvaletine girdi. Arkadaşımız seyyar lahmacınlı pozlarında onu gözlüyor.. Hemen gelin ve adamı yakalayın. Bizden bu kadar.

*

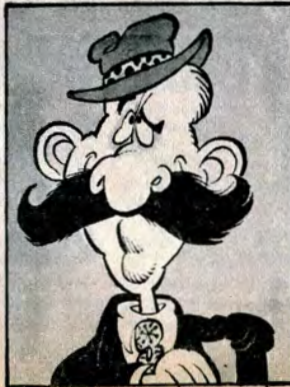
Bay S.T.

Bir süre önce bize yazdığınız mektupta kaybolan küçük oğlunuzu bulmamızı istiyordunuz. Küçük afacan oğlunuz Kadri'yi bulduk. Küçük oğlunuz Kadri beş yıl önce bağ kurdan emekli olmuş. On beş oğlu, yirmi torunu var. Şimdi onun en küçük torunu kayıp onu arıyoruz.

BİR DÜZELTME

Geçen hafta Beyoğlu'na bıyığı - min sağ tarafı 10 milimetre uzun olarak çıkmıştım... Yanlışlığı anlar anlamaz bıyığı mı Şen Berber Ramiz Çiftgöz'e düzeltirdim. Yanlış bıyıkla teşrikl mesal yaptığım Beyoğlu güzellerinden ve efkârı umu miyeden özür dilerim.

UTANMAZ ADAM

YAZIP ÇİZEN:
OĞUZ ARAL

-DEVAMI HAFTAYA-

ÖĞRENCİ GİRGİRLERİ

ÖĞRENCİLER
GİRGİRLERİNİZİ
ŞU ADRESİNE
POSTALAYIN
GİRGİR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
ÇAĞALOĞLU-İST
(Okulunuzla belirtin)

PERTEVNİYAL LİSESİ'NDEN

Bu yıl lise son sınıfa geçmiş ve ilk derslere başlamıştık. Son sınıfta olduğumuzdan birkaç yeni ders (Jeoloji-Astronomi-Mantık-Sosyoloji) karşı- mıza çıkmıştı.

Bunlardan Mantık-Sosyoloji ho- cası ilk derse girmişti. Bize, (Dinle- yenlere) derslerinin konuları, kelime anlamları vs. hakkında bilgi veriyordu. İnsanın mantığını nasıl kullandı- ğını bize bir örnekle açıklamak için ön- sıradaki, sınıfın en küçüklerinden Tırtıl İsmail'i kaldırdı ve cebinden ya- muk yumuk bir anahtar çıkardı. Tırtıl-

a göstererek bu anahtarla sınıfın ka- pısını açabilir misin dedi. Tırtıl kısa bir duraklamadan sonra "Hayır" diye ce- vap verdi.

Bu sefer hocamız neden açamaz- sını diye sordu. Tırtıl'ın cevap verme- sine imkân kalmadan arka sıralardan sınıfı kahkahaya boğan bir ses yük- seldi.

-Çünkü anahtar deliğine boyu yet- mez. MERCİMEK

KARS ALPASLAN LİSESİ'NDEN

O sene Kars Alpaslan Lisesi'nin orta kısmına yeni başlamıştık. İngi- lizceden ilk yazılıyı Olacaktık. Hoca- mız Kadim Bey sınıfa girer girmez, sınıfı A, B ve C diye gruplara ayır- dıktan sonra her gruba beşer tane so- ru sordu. Yanımda oturan Burhan is- mindeki arkadaş bu sorulardan sa- dece beşincinin cevabını biliyordu. Bu yüzden de sorularını cevaplandır- mak için sağdan soldan yardım dila- nıyordu. Ama herkes kendi sorusunu cevaplandırmakla meşgul olduğu için kimse ona yardım etmemişti. O da bu durum karşısında kâğıdını aşağı- daki şekilde doldurmaya başladı. "C-1 önüme sordum demedi, C-2- Arka- ma sordum demedi, C-3 sağıma sor- dum demedi, C-4-Soluma sordum de- medi," Ve sinirlenen arkadaşımız 5. soruya da şöyle cevap veriyordu: "O ki onlar demedi. Bunu da ben de -

mem" haftaya notlar okunuyordu. Bur- han l almıştı. Hocamız, "Oğlum Bur- han niçin kâğıdına hiç cevap yazma- mışsın" deyince "-Hocam zaten birini biliyordum. Onlar hiç demeyince ben de onu demedim" dedi. Bunun ü- zerine hoca "Pekâlâ dedi. Niçin 5 so- runun sadece birini biliyorsun? Hiç çalışmadın mı sen?" Burhan yüzünü buruşturdu. İngilizcecinin yüzüne sert bir şekilde baktı. "Çalışmasına ça- lıştım ama... "dedi. "Temel yok ki."

Alkan YILDIRIM

VEDİDE BAHA PARS ORTAOKULU'NDAN

Ders yılının II. hafta- sında sınıfımıza bir Bulgaristan göç- menı çocuk geldi. Bu arkadaş Tür- kçeyi iyi konuşamıyordu. Tarih ders- lerinin birinde hocamız Necmettin Kı- rıknot'un gözü bu arkadaşta takıldı ve yanına giderek

"-Öğlum söyle bakayım vatan nedir." diye bir soru sordu. Daha Türkçeyi bile doğru dürüst konuşa- mayan arkadaş -Vatan vatan vatan deyip durdu bunun üzerine Kırıknot yanındaki Hasan'a dönerek-Hasan sen söyle, dedi. Hasan gülr bir sesle-Va- tan benim anamdır hocam dedi. Kı- rıknot tekrar göçmen oğluna döne- rek- Öğrendin mi ne imiş dedi. Göç- men oğlu gülr bir sesle- Öğrendim hocam vatan Hason'un Anasudur. ce- vabını verdi.

Fisun SEÇKİN

KIRIKHAN MERKEZ ORTAOKULU'NDAN

Kendisi Afrika zencilerine benzediği için adını Tam Tam koyduğumuz hoca tarih dersine geliyordu. Kendisi milliyetçi ol- duğu için dersin yarısını ancak işleyebildik ondan sonra baş- lar bize nutuk çekmeye yine bir gün nutuk çekerken, - Arkadaş- lar bizden Almanya'ya, Avrupa- ya gönderdiğimiz gençler oradan bize bilgi yerine ne getiriyor de- yince müessil ayağa kalkarak:

-Uzun saç modası mini etek modası diye saydı.

-Peki çocuklar bunun bize ve kendine yararı nedir diye sorun- ca arka sırada oturan Necati Köfte ile Bıldırcın Kemal ayağa kalkarak ikisi beraberce,

-Berber parası ile elbise parasından kurtuluyoruz, demez- mi bütün sınıf zil çalmaya ka- dar kahkaha attı.

Mehmet-HATAI

**Yazan:
DAVID
STERN**

KONUŞAN KATIR

Dünyanın en gırgır savaş romanı

ÖZET

İkinci Dünya Savaşı'nda çiçeği burnunda bir asteğmendim. Birmanya'da Japonlara karşı dövüşüyorduk. Bir gece çıktığım keşifte takımı kaybedip ormanda bir başıma kaldım. Biraz ilerimde uyuz görünümlü bir katır vardı.. Akıl almaz bir iş oldu ve katır konuşmayabakladım.

-Halbuysa ben sizden tam yedi kere daha kıymetliyim...
-Efendim?
-Elbet asteğmen, ordu için ben sizden tam yedi kere daha kıymetliyim..
-Bunu nereden, nasıl bir hesaplı çıkartıyorsunuz?
-Gayet basit, bir kere gemi namlunları gayet pahalı! Bir katır bir gemide yedi asteğmenin tuttuğu yeri tutar. Şu halde ordu, Birmanya'ya bir katır göndercek yerde, tam yedi tane asteğmen yollayabilir. Yollamadı, Onların yerine beni gönderdi...
-Tuhaf, çok tuhaf...

-Hesap meseleleri asla tuhaf olmaz, Ben "Sizi kurtarayım" derken hayatımı yarı yarıya tehlikeye atıyorum muymum? Şu halde kaymetimin yarısını tehlikeye atarak bu kaymetin yedide birini kurtarmaya uğraşmış olacağım ki, bu kadar büyük bir zararı bir katır katıyın göze alamaz. Enallik etmiş olur! Kaldı ki ben bu harbin sonunu da merak etmeye başladım. Neticeyi öğrenmeden geberip gitmek niyetinde değilim.
Baktım, katır inatlaştı. Ben sıkışmışım. Zihnimi kazıyarak iç hizmet nizamnamesinde asta söz geçirme maddeleri araştırıyorum. Hiç biri bir katıra hükmedecek şekilde kaleme alınmamış. Daha beteri bu yere batısına nizamnameyi yazanlar bir katırla bir asteğmenin maddi kayıptını karşılaştırmayı akıllarına bile getirmemişler.

Yerimden kalktım. Akıma bir başka numara gelmişti:
-Buradan ayrılmayın Fransis! dedim, ben etrafı bir kolaçan edip döneceğim...
-Dikkatli olun, zumbalarlar haah!..

Çukurun tepesine yeni çıkmıştım ki bombardıman gürlütlü arasında bacağımıza bir şey çarptı. Arka üstü düştüm. Çukurun dibine kadem yuvarlandım. İlk sözüm:

-Vuruldum!.. diye inlemek oldu. Fransis yanıma yaklaştı:
-Nerenizden? diye sordu.
-Bacaktan... Oh... Oh... Bacaktan... Galiba misket değdi.
-Açın şunu bakalım. Ne budala -sın asteğmen! Size dikkatli olmanızı söylemişim.
-Yandım... Mahvoldum. Öleceğim...
-Saçmalıyorsunuz. Bacağınızı boğalım da kan akmasın!
-Neyle?...
-Neylemiş! Palaskanızla... Size bunları mektepte öğretilmediler mi?.. Gerste dalga geçiyordunuz, değil mi?
-Ay, ay, ay!.. Bacak fena...
Palaskamı çözdüm, bacağı ortasından boğdum.

-Evet, Haydi Fransis, siz bari hayatınızı kurtarın. Ben nasıl olsa hapi yut-tum...

-Vay kılıçık bey vay! Şimdi de romantik numaralara mı başladınız? Yavrucağın bacağı biraz sıyrılmış. Söylediği lafa bakın. Köttü filmlerde görüldüğü gibi, elini yüreğinin üstüne koyması eksik...
-Size emrediyorum Fransis! Kendinizi kurtarın.
-Bana bakın asteğmen! Sizi bu halde bırakıp gidemeyeceğimi pekala biliyorsunuz. Ben eski dövüşçülerdenim.. Böyle durumlarda şövalye ruhluların nasıl davranacağını hiç kimse bana öğretemez.

-Peki, ne yapacaksınız?
-Sizi sırtlayıp ilk yardım istasyona ulaştıracağım.
Öntüme gelip biraz eğildi:
-Sırayın bakalım! Saçlarıma sıkı yapışın!
-Hayır Fransis!.. Ben hapi yuttum. Benim için hayatınızı tehlikeye atmaya hakkınız yok.
-Hayvanlık istemez. Atlayın diyor -rum.
-Size emrediyorum! Kendinizi kurtur-

tarmaya mecbursunuz.
-Mertliğin, kahramanlığın, şövalyeliğimin tersine olan emirlere boyun eğmem! Atlayın!
Atladım. Daha doğrusu sırtına zorla tırmandım. Veleline yapıştım. Gözlerimi kapamışım. Olup bitenleri görmekten seğirmemek daha iyi olacaktı. Sahiden uçuyorduk. Evet, katırın ayakları yerden tamamiyle kesilmişti. İnkayerek -Uçuyor muyuz, kardeş, uçuyor muyuz? diye sordum.
-Budalaca şeyler sormayın bakalım! Kendimi gittikçe daha kuvvetsiz hissediyordum. Baygınlaşa benzer bir duygusuzlukla kendimi koyuverirken son sözüm şu olmuştu:
-Fransis kardeş! Seni onbaşı yapıracakım. Şöğz veriyorum, onbaşı...

KONUŞAN KATIR BELASI

Gözümü bir rahatyataktan açtım. Çarşafar tertemiz... Bacağımı yokladım. İyice sarılmış ama yerinde. Öyle yorgunum, öyle yorgunum ki... Etrafa baktım, belli bir şey, askeri hastanedeymi. Biraz sonra kendime geldiğim ha -

ber verilmiş olmalı ki bir doktor geldi, nabız ma el attı:
-Nasıl-sın asteğmen? dedi, aklın başına geldi demek...
-İyiceyim. Beni nerede buldunuz? Yaram nasıl?...
-Önemli... Yakında taburcusun.
-Neredeyim?
-Birmanya cephesi genel karargahı hastanesinde sin...
-Buraya nasıl geldim?...
-Herhalde cankurtaran arabasıyla... Şimdi bunları düşünmeyin. Düşünmeyin demek dille kolay! Keşfe çıktık. Takımı kaybettim. Öur yahu! Nedir? Katır neyin nes! Vızır vızır İngilizce konuşan katır... Adı neydi? Tamam! Fransis... Şu halde rüya görmüş olmalıyım. Buna rüya denmez, düpedüz kabus! Uçan katır... Hiç olacak şey mi? Şu halde farkında olmadan harp insanın zihnini karıştırıyor. Sinir sistemini bozuyor. Hayaller görmeye başladım. Belki de yarımın sebebiyle gözüme hayaller göründü.
Doktora sordum:
-Bacağında palaskam bağlı mıydı?

-Bağlı olur mu? İlk yardım istasyonunda sarmışlardı. Bunlarla uğraşma tosun! Yaran hafif...
Olmaz! Sapıtmanın iflemi yok! Katır konuşur muymuş? Hem konuşacak hem de uçacak. Hayvanlık bu benimsi...
Duvara döndüm. Hemşire geldi. Bir iğne yaptı. Uyumuşum.
Bundan sonra tam bir hafta hep konuşan katırla uğraştım. "Olmaz" diyor -rum, "Olmaz" ne kelime! Konuştuk ya."

Nihayet taburcu oluyoruz. İstihbarattan bir subay geldi. Yatağımın yanına oturdu. Başıma gelenleri yazacak. En çok merak ettikleri taraf Japon hatlarını nasıl aşabildiğim...
Bir an düşündüm. Katırdan laf açayım mı, açmayayım mı?
En iyisi olup bitenleri olduğu gibi anlatmak...
-Bir katır... dedim, beni Japon hatlarının üzerinden bir katır aşırıldı. Konuşan bir katır... Tuhaf değil mi? Hem konuşan, hem de uçan bir katır.
Yüzbaşı öyle sıçradı ki az kalsın, sırtüstü devrilecekti.

-Ne yapan bir katır dediniz?
-Konuşan, yüzbaşı...
-Demek ki yanlış anlamamışım... Yüzbaşının kendisini toplamaya uğraştığı belli. Yan gözle derece grafiğine baktı. Sonra gidip altındaki yazıları okudu.
-Burada bir şey yazmamışlar, asteğmen, dedi, sinir bozukluğuna dair bir şey kayıtlı değil.
-Sinirlerim denur gibi... Neden yazacaklarım?...
-Peki! Konuşan şey.. Katır mı dediniz?
-Katır yaa!.. Konuşan katır.
-Emin misiniz?
-Katıyın yüzbaşı.
Yüzbaşı beni tepeden tırnağa gözden geçirdi. Sonra hiç bir şey söylemeden çıktı gitti...
On dakika sonra odaya iki doktor la beraber yüzbaşı, bir de hastane komutanı olduğu anlaşılan bir yarbay girdi. Yarbay karyolann üstüne ilişti. Yüzbaşı yazı yazmaya hazırlanarak bir is-
DEVA MI ARKADA

kemle çekip oturmuştu.
Komutan:
-Nasılın bakalım aslan? dedi, daha iyileşsin ya...
Sesinden belli! Beni oynatmış sa-
nıyor.
-İyiymi komutanım. Çok iyiymi...
-İkinci büroya mensup bir yüzbaşı-
ya bir şeyden... bir konuşan katir-
dan bahsetmişsin...
-Evet komutanım.
-Ne şakacı şeysin asteğmen!..
-Şaka etmiyorum komutanım, ola-
nı söylüyorum...
-Uzatın amma... Canımı sıkıyor -
sun..
-Vallaha komutanım...
-Katir konuşur mu asteğmen?
-Benimki konuştu komutanım.
-Yani ne demek? Katir seninle be-
nim şimdi konuştuğum gibi mi konu-
tu?
-Tıpatıp komutanım...

Komutan, yüzbaşıya gışkın gışkın başını salladı:
Bir saat sonra beni nevro-psilyat-
rı koğuşuna naklettiler.
Buraya Valori adında bir baş hem-
şire bakıyordu. Sanki Allah bu kırıyı
her zaman meydanda tuttuğu kazma gi-
bi otuz ik diğiley sinir hastalarını bü-
bütün harap etmek için yaratmıştı.
Ertesi sabah karyolamın yanında
biraz duraklayıp sordu:
-Konuşan katirin asteğmeni sizsi -
niz demek? Tamam!..
-Çok hoş doğrusu..
Homurdandım. Yatağımın ayak ucuna
oturdu.
-Anlatın bakalım asteğmen, dedi,
ben inanılmaz macerelere bayılırım..
Konuşan katir demek... Peki, bunun
başka hünerleri yok muydu?
-Olmaz mı? Aynı zamanda uçuyor..
-Uçuyor mu? Harika canım! Gözle-
rinizle gördünüz mü asteğmen?

-Neyi?
-Uçtuğumu...
-Hayır!..
-Öyleyse nereden biliyorsunuz?
-Kendisi söyledi.
-Haaa... Öyle ya! Kendisi söyledi.
Konuşuyor dedinizdi ya... Sinir hastala-
rı umumiyetle normal insanları rahat-
sız ederler. Ben eskiden beri hoşlanı-
rım. Biraz tuhaf amma hoşlanıyorum..
Delllerden hoşlandığı için olmalı
beni derhal süt ve sütlü gıdalar rejli-
mine tabi tuttu. Daha hafta içinde beş
kilo aldım. Az kalsın yusuvarlak bir
şey olacaktım. İnekleri hatırladıkça mi-
dem bulanıyordu. Bu böyle giderse sa-
hiden deli olacağımı sezerek artık ko-
nuşan katirden bahsetmemeye karar
verdim.
Yaram da tamamiyle kapanmıştı...
Komutanla, yüzbaşı yeniden geldi-
ler. Yarbay, çekilerek sordu.
-Şimdi nasılın asteğmen?

-Çok iyiyim komutanım! Beni ar-
tık taburcu etsinler.
-Semiçlemişsin.
-Süt rejimi yaradı komutanım.
-Bir de orduda besiden yanar yakı-
lırlar. Öyle yediriyoruz ki asteğmen -
ler bile domuzla döñüyorlar.
-Evet komutanım!
-Şimdi gelelim, konuşan veuçan ka-
tirimıza...
Hastaneden patlayacak hale geldi-
ğim için:
-Yaramın tesiriyle buhran geçirmi-
şim komutanım, dedim. Hayaller gör-
müştüm...
-Tıp dilinde buna depresyon derler.
Olur geçer...
-Evet komutanım, depresyon...
Öyleden sonra taburcu edildim.
**HAFTAYA:
FRANSIS CASUS YAKALİYOR**

İMDAT

Gecenin geç bir saa-
tinde ortalığın sessizli-
ğini bozan bir feryat du-
yuldu:

-Hırsız vaaaa...r!
Hırsız vaaa...r!

Yalnız vicdanının
sesini dinleyen ve du-
varları sıyrarak karan-
lıkta ilerleyen bekçi
Mırtıza sesin geldiği ta-
rafa doğru yöneldi. Ses
gittikçe yakından gel-
meye başlamıştı.

- Hırsız var !..

Mırtıza köşeye yapı-
şarak caddeye baktı ka-
ranlıkta tek başına bir
adam bağıırıyordu.

- Hırsız vaaa...rr!

Etrafta kimsecik-
ler yoktu. Hırsız şimdi
çok uzaklarda olmalıydı.
Mırtıza için tehlike söz
konusu değildi. Saklandı-
ğı köşeden çıktı hızlı ve
emin adımlarla adamın
yanına yaklaştı. Onu gö-
ren canı yanan adam
sustu hatta çok sevindi.
Mırtıza sordu:

- Demek sizi soydu-
lar ka? Hırsız ne tarafa

kaçtı? Kimseyi göremi-
yorum nerede?

- Hiç bir yerde !

- Nasıl olur ? Sizi
soymadılar mı ?

- Hayır.

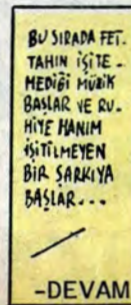
- Neden imdat diye
bağıırdınız ?

- Karanlıkta tek ba-
şıma canım sıkılıyordu
da ondan..

ABDÜLCANBAZ

KARACA AHMET MEZARLIĞININ ESRARI

YAZIP ÇİZEN: TURHAN SELÇUK

-DEVAMI KARŞIDA-

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpaşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

SEÇME VE DE SAÇMA SÖZLER

Bakiyorum da,artık bi- zi taktığın yok.

MADALYA

Bazı kimseler çok a- nasının gözüdürler, fakat hiç bir zaman babasının burnu ola- mazlar.

KULAK

Ben onsuz şimdi ne yaparım?

ONBİR

Beni o kadar insanın içinde bozmamalıydın, BÜTÜN BEŞYÜZLÜK

Rahatsız etmiyorum ya SİVRİ SİNEK

Ne kadar asılsan bo- şuna,benden iş çık- maz.

SIFON

Her simit susamlı de- ğildir.

DENİZ SİMİDİ

Es..Es..es..ki..ki. ki..

KEKEME KAMİL

Bir ihtimal daha var. O DA BERABERLİK

KIRALIK

Aklı hastanesinin hemşiresi,bağ hekimin odasına girdi:

-Doktor bey! dedi, müdür beyin hareketle- rine dikkat edelim! İki sabahdır, parmaklarını kahvesinin içine soku- yor,bir müddet orada tutuyor,onların çörek olduğunu iddia ediyor...

Başhekim gözlükle- rini takarken dikkatle sordu.

-Üzerlerine yağ sü- rüyor mu?

ÇÖREK

Kapıcı kiralık boş kati,adamin birine gös- teriyordu.Kiracı nam- zedi sordu:

-Buranın kirası ka- ça?

- Üç binlira !
- Güzel! Burada a- hır yok mu ?

- Ahır mı?dedi şa- şıran kapıcı.Ne yapa- caksınız?

-Bu apartmana, bu parayı verecekinek ne- rede oturacak ya ?

MEBUS PALTOSU AZİZ NESİN

O kış bana uğurlu gelmişti. Bir yıl önce 700 liraya aldığım bir ansiklopediyi Yuksek kaldırım'da bir eski kitapçıya 250 liraya satınca, bu para elime havadan geldi sanmıştım.

Ereğim, o kış olsun bir palto giymekti. Sizin için inanması belki zor ama, o yaşına dek hiç palto giymemişim. Kışları, pardösüyle, yağmurlukla geçirirdim.

İyi bir paltoya özeniyordum. Şöyle kalın tüylü, zengin işi, sımsıcak bir palto.. Rengi ille de devetüylü olacak.

Bir güzel, sık palto, giyenin bütün yok-sulluğunu gizler. Sırtında kalın bir palto olsun da, isterse pantolonunun ardı yamalı olsun...

Terzilerin tabelalarına baka baka Be-yoğlu'nun ana caddesinde birkaç kez geç-tim. Cebinde para oldu mu, insan tabela bile beğenmiyor. Tabelasını oldukça beğendi-ğim bir terzi atelyesine girdim. Büyük bir hanın ikinci katındaki Rum terzi, palto-luk kumaşlarını önüme serdi. Tam istediğim kumaşı aralarından seçtim. Kumaşı boyunum-dan aşağı sararak, terzinin aynasında ken-dimi seyrettim. Çok yaşıyordum bu kumaş..

-Kaça olacak?
-Sizin için dokuz yüz...

-Çenem kenetlenmişti. Pazarlık edilecek yeri bile yok.

-Peki, ben sonra gelirim.. dedim, ora-dan sıvıştım.

Yolda bir arkadaşımı karşılaştım.
-Ne o, başın havada geziyorsun.. dedi.

-Terzi tabelalarına bakıyorum da.. de-dim...

Onun tanıdığı bir terzi varmış. Beni ora-ya götürdü. Öbürüne göre bir gömlek daha a-şağı bir terzi olduğu atelyesinden belliydi. Kumaşı seçtik.

Arkadaşım,
-Bu kumaşların modası çoktan geçti .. dedi.

Kumaşın modası geçmiş ama benim o ge-çen modada hevesim kalmış. Bu terzi de, bir tanıdığıyla geldiğim için 800 liraya palto dikecekti.

Üç-dört gün terzi aradım. 250 liraya sı-marlama palto giymeyeceğimi anlayınca, ha-zırcılara baş vurdum. Hazır elbisecilerde de, istediğim gibi devetüylü rengi, kalın palto-lar vardı. Vardı ama, en ucuzu 600 lira. Be-yoğlu'ndan sonra daha ucuz palto bulurum, diye Sirkeci'ye geçtim. Mahmutpaşa'da bir yerde 500 liraya, istediğim renkte bir palto bulabildim. O kış da paltosuz geçirmeye ka-rar verirken, bir arkadaşım,

-Neden Kapalıçarşı'daki eski elbiseci-lere gitmiyorsun? dedi.

Bu arkadaşım, yıllardan beri oradan gi-yinirmiş.

-Görsen şaşarsın, ne elbiseler var o es-ki elbisecilerde.. diyordu...

Gittik. Gerçekten arkadaşımın dediği gi-bi yerler. Tam isteğime uygun, yumuşacık tüylü, kalın, devetüylü renginde, hem de 250 liraya bir palto buldum. Paltonun yalnız bir kusuru vardı, vücuduma uygun değildi. Bu paltonun içine benim gibi iki, hatta üç kişi

girebilirdi. Paltosu giyip de iki kanadını ka-vuşturduğum zaman paltonun ilikli yanı be-lime dolanıp sırtıma geliyordu. Etekleri yer-leri süpürüyordu. Ellerim, palto kolunun dir-seğinde kaldığı için, koluz gibi duruyordum. Paltonun içinde yalnız başım görünüyordum.

Eski elbiseci beni boy aynasının karşı-sına iteleyip giydirdiği paltonun yakalarını keştişlererek,

-Bakın beyim.. dedi.. Nasıl da o urdu. Tam zatiatini ze göreymiş. İsmarlamayıptır-saydınız böyle oturmazdı.

Beni aynanın karşısından fır fır döndü-re-rek öyle sersemletmişti ki, onun paltosu ve benim vücut ölçüleriml övmesi karşısında, söyleyecek söz bulamıyordum. Bir ara,

-Biraz büyükçe değil mi? diye bildim. Eski elbise satıcısı,

-Aman efendim, daha iyi ya, zengingös-terir.. dedi. Palto üstte dökümlü durmalı ki zengin göstere.

-Birazcık fazla dökümlü.. dedim.
-Şimdi moda böyle.. dedi. Ama siz bi-lirsiniz, isterseniz hemen terziye düzelti-ririz.

Arkadaşım da, onun sözlerinin etkisin-de kalmıştı.

-Yazık.. dedi.. Bu güzelim paltosu hiç bozdurma.. Tam sana uydu.

-Haklısınız.. dedim.. Yalnız bizim so-kaklar çamurludur. Etekleri bir iki parmak kısalsa...

Satıcı,
-Hayhay.. dedi.. Şimdi kestiririz ter-ziye..

Güzelim paltonun eteğinden kesilmesine kıyamadım..

-Yoo, kesilmesin, içeri kıvrılsın.. dedim. Sıra pazarlığa gelmişti. Satıcı,

-İki yüz elliden iki kuruş aşağı dese-niz olmaz.. dedi.. Allah sizi inandır-sın, ben bu paltosu iki yüz elliye aldım. Ama arkadaşınız, bizim daimi müşterimiz de on-dan karsız veriyor. Siz yalnız gelseydi-niz, beş yüz derdim. Yepyeni palto.. Terzi-ye gitseniz, bin liraya yapmaz.

On lira olsun kırpabilir miyim diye bir çaba daha gösterdim. Satıcı,

-Bakın beyim.. dedi.. Siz bu palto-yu bütün kış giyin. Yazın getirin bana, ben sizden yine iki yüz elli liraya alırım bu pal-toyu.. İşte beyin yanında söz veriyorum. Ni-sanda, Mayıs'ta getirin, alın iki yüz elli li-ranızı...

Bu hesaba hiç aklım ermedi.

-Sahi alır mısınız?
-Vallahi billahi alırım. İsterseniz bir de senet vereyim. Kime olsa bu paltosu beş yü-ze veririm. Yoksa benim size ruhum isindı da ondan iki yüz elliye veriyorum.

İki yüz elli lirayı verdim, paltosu gi-y-dim. Gerçekten palto bana oturmuştu, ama ben bir türlü paltoya oturmuyordum. Yoldaki der-ken vitrin camlarında kendimi seyrediyor-dum. Evet, zengin, dökümlü bir palto...

Tanıdıklar,
-Ooo, güle güle giy, mebus gibi oluş-yahu.. diyorlardı.

Paltoyu giydiğim ilk gündü. Akşam va-

pura bindim. Cigara arıyordum. Üstümü başı-mı aradım, cigara paketi yok. Oysa vapura, binmeden iskeledeki dükkandan iki paket ci-gara almıştım. Demek, düşürmüştüm. Az son-ra biletçi geldi. Ararım tararım, bilet yok... Yahu bu bileti aldım ben. Nereme koydum? Bütün ceplerimi didik didik ettim, yok.. Va-purda cezalı bilet aldım. Cezalı bilet almak bir şey değil de, yalandan, "Biletim var" demiş gibi oluyor da insan utanıyor...

Eve gittim. Karım paltosu çok beğendi.

-Sana hiç yakışmıyor ama, büyüklüğü i-yi. Bundan kendime manto yaparım, oğla-na da bir palto çıkar.. dedi.

-Ben ne giyeceğim?
-Artanı sana yeter de artar bile...

Canım sıkıldı. Cigara arandım, yok. Ka-rıma seslendim:

-Paltonun cebinde cigara olacak.
-Yok, paltoda cigara mıgara yok...

Palto bana uğursuzluk getirdi. Ne alsam yok oluyor. Bir keresinde evin anahtarını yitirdim. Çoluk çocuk dışarda kaldık. Çilingir getirdik de kapıyı açtırdık.

Bir pazar da karımla sinemaya gitmiş-tik. Cumartesi'den aldığım sinema biletini bir türlü bulamadım.

Karım,
-Bu mebus paltosunu giydin giyeli üstüne bir aptallık geldi.. diyordu..-kendini ger-çekten mi mebus sanıyorsun, nedir. Eline aldığım şey yok oluyor.

En kötüsü, bir gün de tomarla beş liralık on liralık bir arada, tam yüz elli lirayı yitir-dim. Paltonun iç cebine koyduğumu çok iyi biliyordum. Paltonun içini, dışını, astarını, ceplerini didik didik ettik, yok. Karım çok kızdı...

-Çarptırışsın parayı. Tabii böyle palto giyersen, yankesiciler de seni zengin bir a-dam sanırlar.. diye bağırdı.

-Canım nasıl çalarlar.. Düşme bile çö-zülmemiş.

-Usta hırsız, sanki parayı aldıktan son-ra ilikleyemez.

-Sen şu paltonun cebine iyi bak, delik yırtık olmasın...

Hayır, hiç bir delik, yırtık yoktu.

Kış, ilkbaharı geçirdik. Paltosu sırtım-dan çıkarmış, naftaliniyle yükü kaldırmış..

Yine geçim derdiyle sıkıntılı bir günüm-de, nereden para bulayım diye düşünülüp du-rurken, paltosu satmak aklıma geldi. Aldı-ğım adama, "Yaza getir, 250 lira veririm" de-miştii ya...

Koca palto elde taşınmaz.. Haziran sı-cağında giydim paltosu, gittim o bizim eski elbiseciye. Verdiği sözü hatırlattım.

-Hayhay, iki yüz elli liraya geri alırım.. dedi.

Hiç ummuyordum, 250 değil, 100 lira verse satacaktım.

-Kışa doğru gelin, yine satarım size.. dedi.

Adamın konuşmalarından kuşkulandım.. Deli değil ya bu adam. 250 liraya sattığı paltosu, hem de bir kış giyildikten sonra yi-

ne 250 liraya alırsa bunun kazancı nerede?

-Peki, bugün giyeyim de yarın getirli-rim.. diye ayrıldım.

Başka bir eski elbiseci dükkânına gir-dim. Paltosu satmak istediğimi söyledim. Adam evire çevire paltosu baktıktan sonra elli lira veririm, dedi.

Çözülmez bir bilmece.. Oysa benim ni-yetim bu değerli paltosu 250'den yuka-rı satmaktı.

Akşam geç vakit düşünle düşünle eve gi-di-yordum. Hava kararmış. Bir cigara içesim geldi. Cigarayı buldum, kibrit yok.. Oysa kib-rit kutusunun çingirtısını duymuştum. Yere düşmüş olacak diye eğildim, arıyordum. Ka-ranlıkta.. Ararken, ararken...

-İmdat.. diye bir kadın çığlığı koptu... Arkasından gürültüler.. Sopalı bir adam üs-tüne yürüdü. Bekçi düdüklüleri...

Beni yakalayıp karakola götürdüler. Su-çum röntgencilik.. Sözümlü ona, önünde dur-duğum bir pencereden evin içini gözletiyor-muşum.. Gözetlediğim yer de helâ pencere-siymiş...

Yemin billah ederim, komiser inanmaz. Zabıt tutmaya başladılar.

-Adın ne?
Eh, biz çevremizde oldukça tanınmış bir kimseyiz. Adımı doğru söylersem, ertesi gün gazeteler, "Röntgencilikte suçüstü yaka-landı" diye yazacak, herkese rezil olacağım" Birden,

-Adım Mehmet.. dedim.

-Soyadın?
-Demirer...

Zabıt tutuldu. Suçüstü mahkemesine gö-türecekler sabaha.

Polislerden biri, birden,
-Bu sıcağa bu kalın palto ne? dedi.

Komiser,
-Hem bu palto senin değil.. dedi.

-Benim efendim.
-Nasıl senin be.. Ulan bunun içine se-nin gibi üç kişi girer. Arayın şunun üstünü.

Paltosu çıkarttılar. İki polis paltosu a-riyor.

-Bunlar ne?
Paltonun astarından on-on beş anahtar birden dökülmez mi.. Evin, odaların, yazı-hanenin, dolapların anahtarları.. Bütün kay-bolan anahtarlar orada...

-Ulan bunlar ne?
-Benim anahtarlarım.

-Sen çilingir misin? Şimdi anlaşıldı..

Paltonun içini dışına çevirdiler: Bir sü-rü vapur, otobüs bileti, yığıntı mendil, bir çakı, bir ekmek bıçağı, tomarla kağıt para, yedi kurşunkalem, iki dolmakalem, bir kutu jilet, iki avuç bozuk para, bir saat, bir sü-yen (Çocuk atmış olacak), kağıt parçaları, on altı paket cigara, beş kutu kibrit, bir kadın çorabı, teki, (Bunu da çocuk atmış olacak) i-ki dilekçe, bir diş fırçası.

Komiser,
-Dış seferden dönen vapurlarımızda bile bu kadar kaçak eşya çıkmaz. Bunlar ne?

Düşünmeye başladım.

-Ne düşünüyorsun?
-Bu kadar ağırlığı aylardır nasıl taşı-dım, diye düşünüyorum.

Başka çıkar yol olmadığı için her şeyi olduğu gibi anlattım. Geceyi karakolda ge-çirttiler. Sabah, paltosu aldığım eski elbi-seciye gittik. Eskiçinin paltosu neden 250 liraya geriye almak istediğini anlamış-tım. Ama koyunun kuyruğunu yokları gibi, be-ni tartaklayarak paltonun eteklerini yokla-yan eski elbiseci,

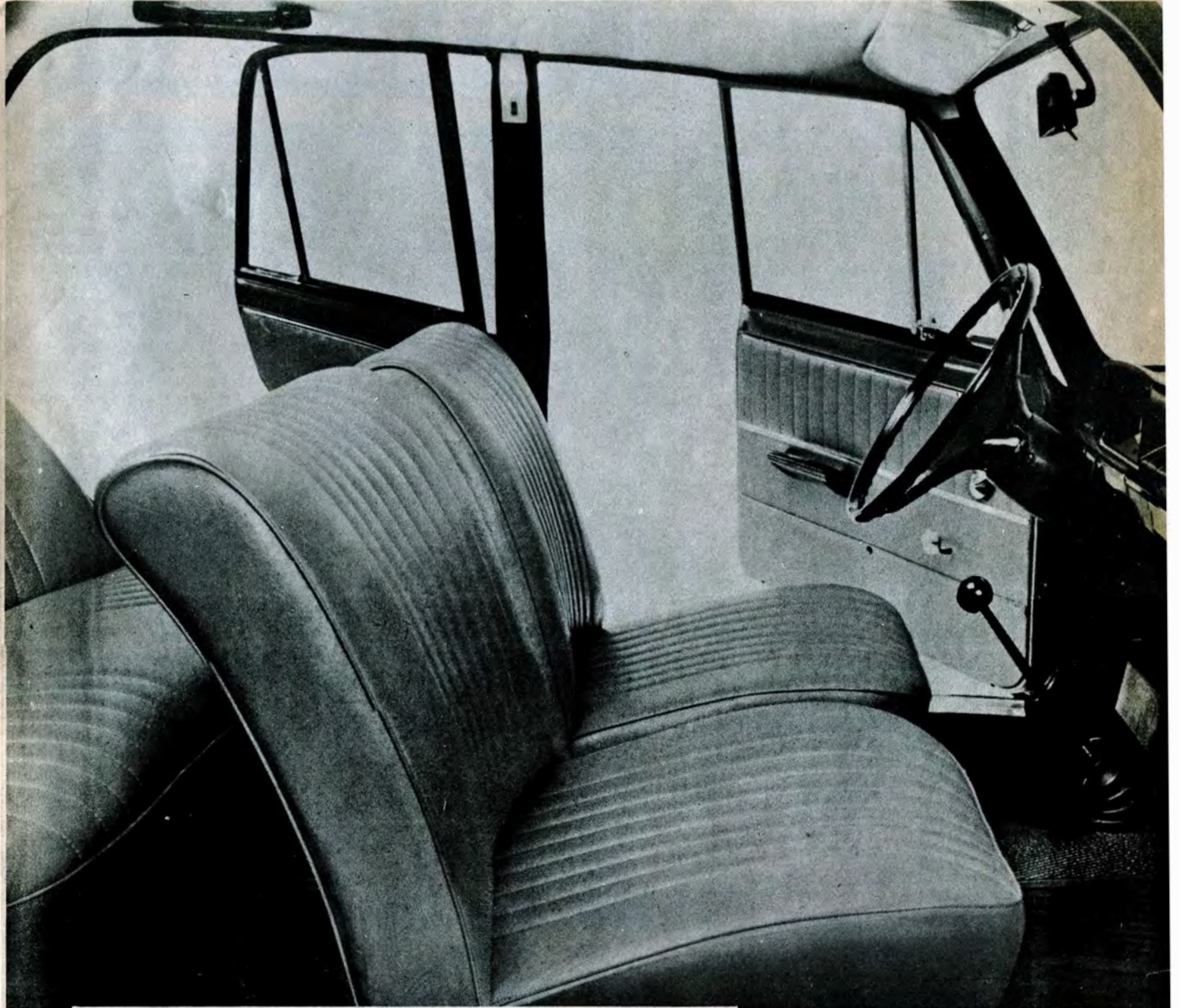
-Hayır.. dedi.. Bu paltosu ben satmadım

-Aman nasıl olur.. Sen dün bu palto-yu 250 liraya geri almayacak mıydın?

-Ben sizi tanımıyorum bile...

Röntgencilik derken, iş hırsızlığa dö-küldü. Paltonun gerçek sahibi bulundu.. İ-ki yıl önce bir mebusun evinden çalınmış..

Mebus paltosunu geri aldı. Ona yanmıyormu da koca paltonun sahibi koca mebus, palto-nun astarından çıkanlara da sahip olmadı mı? "Evet, hepsi benim" dedi. Yalnız pem-be satenden evde dikilmiş sutyeni beğen-medi. "Bu benim değil" dedi.

İç geniş, iç güneş...

Ölçülü dış boyutlarına bakıp da aldanmayın. İçerde bir başka dünya bekler Murat yolcusunu. Geniş, ferah, konforlu bir iç dünya...

Gün ışığı doludur Murat'ın içi. Geniş ve

yüksektir pencereleri. Ve ister önde oturun, ister gömülün rahat arka koltuklarına dış dünya sizindir. Cepecevre... kesintisiz... dört bir yandan.

Belli ki, Murat'ın

o güzelim çizgilerini yaratan kişi âşıkmiş aydınlığa... düşkünmüş rahatına... ve alabildiğine sen, alabildiğine neşeliymiş!

Doldurmuş ışığı, manzarayı Murat'ın içine. Ve sıkıntısız, keyifli, konforlu bir yolculuk sağlamış, rahat koltuklarına kurulup giden Murat yolcusuna.

MURAT
1/24

Konforlu..
rahat..
hesaplı!

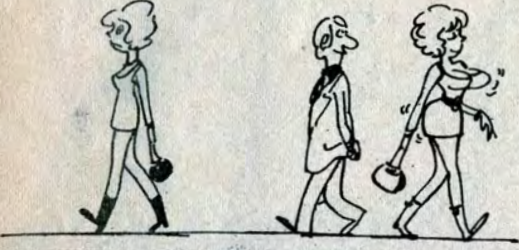
Murat'ın teknik üstünlüklerinden.

Disk fren.

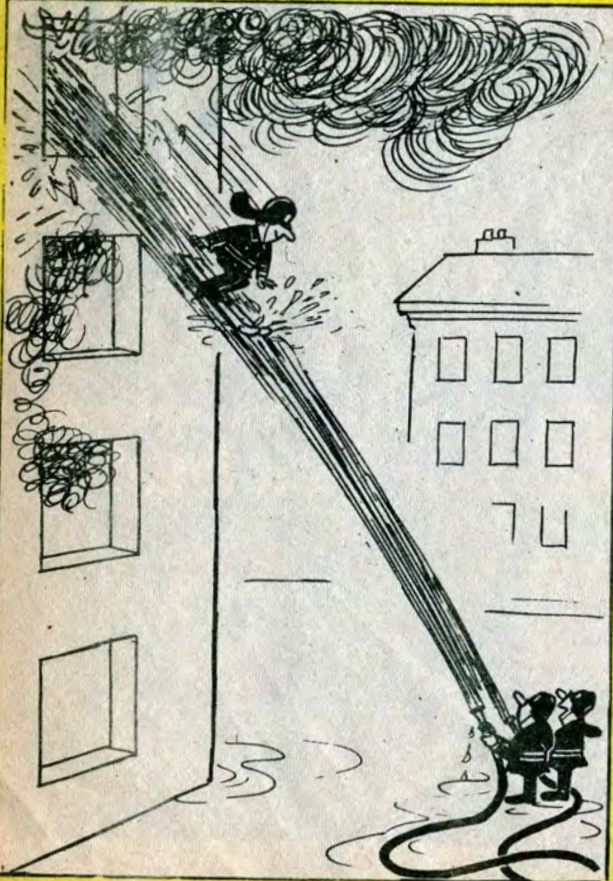

En güvenilir frenlerdir disk frenler. Disk frenler pahalıdır. Çoğu otomobillerin yalnız iki tekerleğinde disk fren bulunur. Murat'ın ise dört tekerleği de disk frenle donatılmıştır.

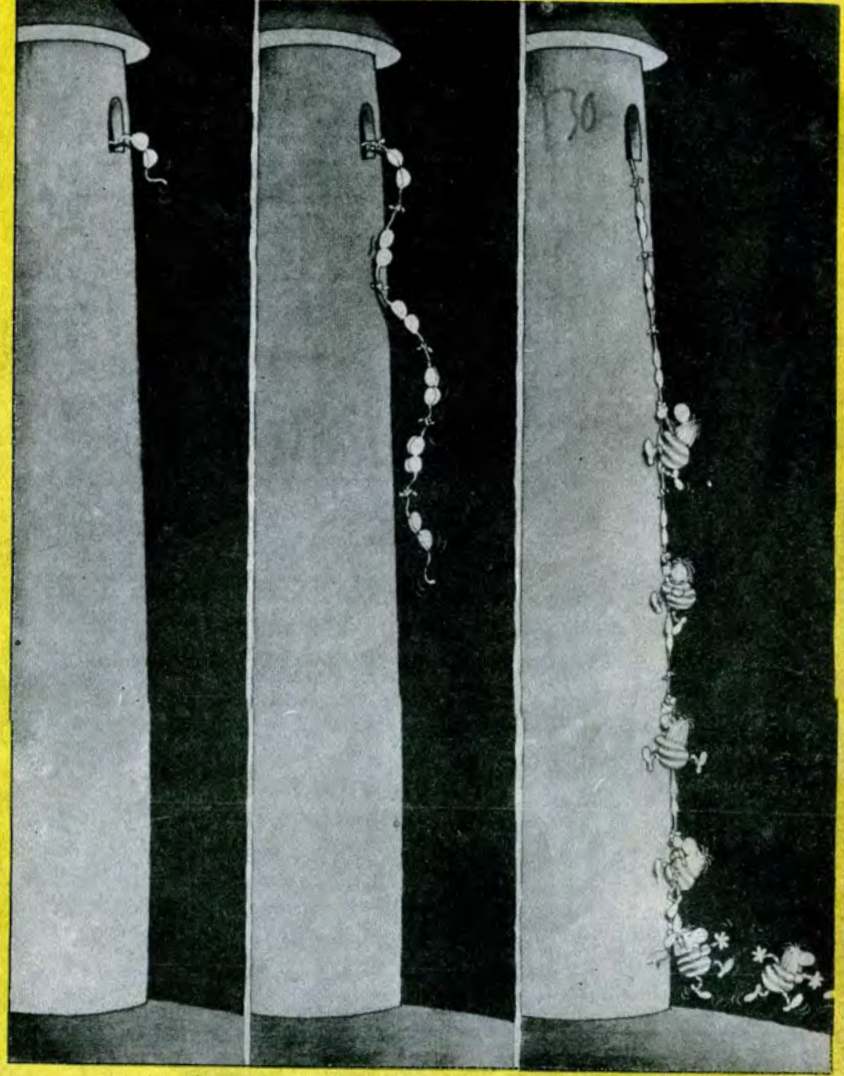
DÜNYADA GİRGİR

Hercai Beyin maceraları...

İ faiyeci Şakası

AF gecikince kadınlar mapushanesinden firarlar.

-AA! Şekerim vallahi olmadı. Bu sahneyi tekrarlayalım..